Nº. 2055. 1854.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. franko te adresseeren aan het Bureau dezer Courant.

DONDERDAG, 26 JANUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 25 Januarij.

Behalve het overgroot belang, dat de vier groote Mogendheden bij de ongeschondene handhaving van het Turksche Rijk hebben, behalve het Europeesch evenwigt dat daaraan onafscheidelijk verbonden is, bestaat er nog eene derde oorzaak, die Ruslands heerschzuchtig drijven zeer onwelkom moet doen zijn: die oorzaak is de toestand van Europa, die van den eenen kant de revolutie overal dreigend voelt om den kop te verheffen, dien men tot dusverre vruchteloos getracht heeft te verpletteren; die van den anderen kant én handel én nijverheid allerwege in dier mate ziet opgevoerd, dat het behoud van den vrede voor de vier groote Mogendheden even noodzakelijk is. Engeland heeft weinig te vreezen van de revolutie, alhoewel de gebeurtenissen der laatste maanden in de fabrijkplaatsen doen vermoeden dat het tijdstip niet ver meer af is, waarop het radikalismus ook op Britschen bodem zijne vernielende aanslagen zal gaan beproeven. Intusschen, het kabinet van St. James kan zich thans nog veilig rekenen. Maar des te grooter zijn dan ook de slagen, die Engelands handel en nijverheid bij een Europeeschen oorlog zullen treffen. Wat Frankrijk, Oostenrijk en Pruissen betreft, de drie mogendheden worden gelijkelijk bij den eventueelen oorlog bedreigd in hunne finantieele en maatschappelijke belangen. Oostenrijk en Pruissen wel niet het allerminst. Bij allen is de grond gelijkelijk ondermijnd door de zamenzweringen van het radikalismus. En mogt al in Frankrijk en meer bijzonder nog in Italië en Hongarije de revolutie krachtiger zijn georganizeerd, dan in Pruissen; noch Italië, noch Hongarije, noch Frankrijk zijn derwijze door het ongeloof bedorven als zulks met Pruissen het geval is, dat met uitzondering van de katholieke provinciën, die ook niet weinig hebben geleden, letterlijk door de verkankering van het ongeloof is opgewreten. En wat nu de handels- en nijverheids-operatiën betreft, ook daarin hebben de drie Mogendheden van het vaste land met Engeland veel te vreezen.

Ongetwijfeld heeft Rusland op dien toestand van de Europeesche wereld gerekend, toen het de Oostersche quæstie begon door te drijven. Het heeft verwacht, dat de groote Mogendheden niet in staat zouden zijn, om het te kunnen wederstaan. De houding der mogendheden in het begin zijner heerschzuchtige optreding heeft het allezins in die verwachting gestijfd. Hadden toch de mogendheden dadelijk bij de eerste verschijning van prins Menzikoff te Konstantinopel gesproken en gehandeld, gelijk zij 't nu doen, men heeft alle regt om te veronderstellen, dat de Czaar nooit zoo ver zou zijn gegaan, dat hij, gelijk thans, niet meer terug kan; hij zou er veeleer toe zijn genoopt, om prins Menzikofs gedragingen luide te desavoueeren. Maar toen schenen Oostenrijk en Engeland zich bij Rusland aan te sluiten, Pruissen trok zich de aangelegenheid niet aan, en Frankrijk betoonde zich inschikkelijk. Was dat onbezorgdheid van de zijde der vier groote mogendheden? Was het overgroote zucht tot behoud van den vrede met verwaarlozing van de bekende spreuk: zoo gij vrede wilt, bereidt den oorlog? Of was er althans van de zijde van Frankrijk en Engeland overleg, om ditmaal de zaken zoo ver te laten komen, dat Rusland in zijne plannen op Konstantinopel zou moeten buigen of bersten? De tijd zal het leeren. Maar wat daarvan ook zij, men kan het er voor houden, dat Rusland op dit oogenblik zich niet weinig teleurgesteld ziet in zijne verwachtingen, en niet minder in de verlegenheid zit met den aangevangen oorlog dan elke andere Mogendheid.

Intusschen, voor den Czaar is het zaak de quæstie zooveel mogelijk op de lange baan te schuiven, ten einde tijd te winnen. Niemand heeft minder kans dan hij om daarbij te verliezen, gelijk ook niemand meer dan hij kans heeft om daarbij te winnen. En uit dien hoofde is het te verwachten, dat het antwoord van het Petersburger kabinet op de jongste nota van Parijs en Londen niet zoo oorlogzuchtig zijn zal als vooruitloopende geruchten dat voorspellen. Keizer Nikolaas heeft een militair antwoord gegeven, door zijne troepen over den Donau te doen trekken; het diplomatiek antwoord kan diensvolgens naar de traditionneele politiek der Russen zeer geslepen en alles behalve definitief zijn. Blijft dan nog de vraag of Engeland en Frankrijk zich daarmeê zullen laten paaijen. Van Oostenrijk en Pruissen is zulks te verwachten. In hunne weifelachtige besluiteloosheid om met kracht te willen, wat zij te gelijk met Frankrijk en Engeland vragen, kunnen zij er gemakkelijk toe worden gebragt, om de laatste vredeskansen geduldig af te wachten. Maar zoo de oorlog eenmaal door Franschen en Engelschen met ernst wordt aangegrepen en doorgezet, dan wordt de toestand van Oostenrijk en Pruissen moeijelijk, en vorderen hunne belangen, dat die zoo spoedig mogelijk worde ten einde gebragt. Zij mogen thans aarzelen gewapenderhand partij te kiezen, later zullen de omstandigheden hen daartoe dwingen.

En zoo het Europeesch kanon over het vraagstuk van het Oosten beslissen moet, dan is het maar al te zeer te vreezen, dat bijkomende verwikkelingen, opkomende eischen van een of meer der betrokkene partijen, de quæstie vroeg of laat van natuur doen veranderen en den oorlog van het Oosten westwaarts tot in het midden van Europa overbrengen. Eerst dan ook zullen de moeijelijke dagen aanbreken voor de mogendheden van den 3den en minderen rang, die niet magtig genoeg zijn, om alleen hun neutraal territoir te doen eerbiedigen, en gelijk de *Echo Universel* zulks in uitmuntende en opmerkenswaardige artikelen heeft aangetoond, niet moeten rekenen op hetgene regt is, maar er zich op kunnen voorbereiden om het regt door het geweld te zien vervangen, indien zij niet in staat moeten zijn om des noo- [illegible]

Voor oorlogvoerende partijen geldt geen regt van neutraliteit, als de neutraliteit zich niet gewapenderhand kan handhaven. Een bevelhebber berekent in zijne operatien niet wat regt is, maar wat nuttig is. En staat hij voor een neutraal maar onmagtig volk, dan geldt het regt van den sterksten, naar het beginsel dat de *Echo* zeer juist heeft geformuleerd in deze woorden: »Gij zijt »niet sterk genoeg om te verhinderen dat de vijand uw »land bezet; en dewijl die bezetting mij zou kunnen »schaden, zoo voorkom ik haar met er zelf bezit van te »nemen. Desniettemin erken ik gaarne uwe neutraliteit." En te dier gelegenheid geeft de *Echo* een schrijven van Napoleon aan den prins van Wurtemburg, die ten jare 1805 protesteerde tegen den intogt der Fransche troepen op zijn gebied, een schrijven dat wel mag worden in herinnering gebragt, omdat het de taal is die niet slechts door keizer Napoleon, maar in dergelijk geval door elk legerhoofd zou worden gevoerd: »Uwe Hoogheid," schrijft Napoleon, »is te veel soldaat om niet »te weten dat de oorlog niets eerbiedigt van al hetgeen »den goeden uitslag der militaire operatiën zoude kunnen bemoeijelijken."

De neutraliteit van Belgie alzoo, als daaraan geene andere kracht wordt bijgezet, dan zij heeft door traktaten, die ten tijde van oorlog worden beschouwd als scheurpapier, dekt ons volstrekt niet tegen Frankrijk en voor Pruissen liggen wij open. En zal, dus in het geval van een Europeeschen oorlog meer te doen zijn, dan eene bloote neutraal verklaring. Men zal er namelijk naar moeten streven om zich zoo mogelijk magtig te maken tot handhaving van onze neutraliteit door de wapenen.

't Is niet langer miskenbaar, dat »de vrienden" hunne wienden van het ministerie in nieuwe en geene geringe *besognes* wikkelen en hun zoo doende, op hunne eigenaardige wijze, van dienst willen zijn.

Men weet dat die echte konservatieven alle opvolgende ministerien ondersteund hebben. Dat zij ooit de ondermijning en den val van een ministerie zouden bedoeld hebben — kwade tongen dorsten dat wel eens verspreiden; maar de hemel weet, — en bij die verklaring zinkt onzen puriteinen het hoofd nog lager op de borst — dat dit nimmer in hunne bedoelingen gelegen heeft. Dat desniettegenstaande, en ondanks hunne ondersteuning, de opvolgende ministerien toch ondermijnd en gevallen zijn — wat hebben zij daartegen kunnen doen? en hoe zou hun daarvan de schuld kunnen gegeven worden? Zij hebben zich slechts bepaald tot het uitspreken van hunne eigenaardige beginselen en wenschen! Of die al dan niet met de bestaande Grondwet overeenkwamen; of de door hen geformuleerde eischen al dan niet door de Regering konden ingewilligd worden; of hunne niet-inwilliging met of zonder regt als eene grief, als eene bittere grief, tegen de Regering bij de hunnen zou geëxploiteerd kunnen worden; of dien ten gevolge een gedeelte van het publiek in eene wrevelige stemming tegen de Regering moest geraken — 't is waar, het voegde hun niet bij die beschouwingen stil te staan. Zij toch hadden minder te letten op den geest of de letter der Grondwet en op hetgeen de Regering al dan niet bij magte was te doen, dan wel op de verkondiging van hunne eigenaardige beginselen en op de vervulling van hunne eigenaardige eischen. Werd daardoor het ministerie in moeijelijkheden gebragt — zij betreurden het diep; te dieper, daar zij met hunne eigene oogen zagen, dat die moeijelijkheden kwade gevolgen konden hebben voor het ministerie en zij het ministerie ondersteunen, althans niet ten val brengen wilden. Maar konden zij hunne beginselen en hunne eigenaardige eischen terughouden? Dat konden zij niet. En daarom konden dan ook alle opvolgende ministerien op geene andere dan op de bij hen gebruikelijke wijze gesteund en geschraagd worden door »de vrienden," *advienne que pourra.*

Wij zeiden, dat het evident is, dat zij het tegenwoordig ministerie op diezelfde eigenaardige wijze van dienst willen zijn. Bij alles, waar dat uit blijkt, heeft hun orgaan, ter bevestiging van dit vermoeden, een nieuw bewijs gevoegd. Ziehier welke vraag, wij hadden haast geschreven, welken eisch het stelt in zijn voorlaatst Nommer:

»Zou er niet bij het Departement van Hervormde Eeredienst voor één *Minister* te weinig, bij het Ministerie van Binnenlandsche Zaken voor *één* Minister te veel werk zijn?

»Zou de heer *van Rappard* niet tevens met hetgeen vroeger tot zijn werkkring behoord heeft, met *Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen* kunnen worden belast?"

O Machiavel! O eerlijke, brave, gemoedelijke »vrienden" van het tegenwoordig kabinet! Zij weten, dat hun verlangen niet kan ingewilligd worden, tenzij men het land aan eene agitatie wagen wille, geduchter nog dan die van het vorige jaar. Zij weten dat het ministerie, op dit oogenblik minder dan ooit, op zulk eene agitatie kan gesteld zijn. Maar zij weten ook, dat wanneer hun eisch niet bevredigd wordt, het ministerie, ten gevolge daarvan, gedekonzidereerd wordt bij hunne partijgenooten. En daarom juist komen die vrienden des vaderlands, die echte konservatieven, op dit oogenblik, met een zoo onzinnigen eisch voor den dag! Kan er fijner streek bedacht worden om het ministerie, op hunne eigenaardige wijze, te ondersteunen?

De auteur van *De Aprilbeweging* heeft in een aan de *Grondwet* toegezonden en daaruit door ons overgenomen opstel den heer professor Mulder genoemd als den eersten ontwerper en aanlegger van het, volgens dien hoogleeraar, zoo lofwaardig Aprilrumoer. De heer professor komt op tegen het beweeren van den auteur van het artikel in den *Gids*, in een brief aan den *Nederlander*, welken wij ons haasten ter kennis te brengen van onze lezers.

Het lijdt naauwelijks twijfel, of de auteur van *De Aprilbeweging* zal zijne pertinente affirmatien op voldoende gronden tegenover de pertinente negatien van zijn tegenstander kunnen volhouden. Wij zullen niet in gebreke blijven zijne thans onvermijdelijk geworden zelfverdediging in onze kolommen zoo spoedig mogelijk over te nemen, opdat zoo kort mogelijk bij onze lezers de verdenking op hem blijve rusten, waaronder hij door den brief van professor Mulder gebragt is.

Zie hier dien brief:

»Aan de Redactie van »*de Nederlander.*"

»Niemand, die eenig eergevoel heeft, zal zich eer laten toezwaaijen in uitnemende zaken, waaraan hij vreemd is. Eer moet verdiend zijn.

»Mij zou het eene streelende voldoening wezen, indien ik eenig ander deel aan het adres had mogen hebben, hetwelk het eerst in het land geteekend is tegen

de bisschoppelijke hierarchie, *dan er mijnen naam slechts onder te plaatsen*, toen reeds honderden dat gedaan hadden. Ik zou het mij tot een onschatbaar voorregt in mijn leven rekenen, indien dat adres — al ware het ook slechts door een gesprek met een zeer geacht predikant gehouden — van mij was uitgegaan; want het kantte zich het eerst aan tegen gewetensdwang van een man in Rome, op Vaderlandschen bodem, die gedrenkt is met het bloed der vaderen, om *vrij* te worden van gewetensdwang; het verzette zich tegen handelingen, die grensden aan landverraad; het wierp in zijne verdere werking, die echter vreemd was aan het doel, de eerzuchtigen, de baatzuchtigen terug en schonk verademing van hetgeen men *vrijzinnigheid* noemt; vrijzinnigheid, een klank, naar mijne ervaring voor allerlei bedrog alleen bestemd.

»Door uw Blad van 21 en 23 Januarij wordt ik onderrigt, dat de verzamelaar van de door hem verwrongen feiten, voorkomende in het Januarij-nummer der *Gids* — in het dagblad *de Grondwet* aan mij de hooge onderscheiding toekent, »de vaan der beweging ontrold te hebben."

»Ik mag mij die onderscheiding, indien ik mij niet aan zelfroof wil schuldig maken, niet laten welgevallen; want ik ben *geheel* vreemd aan de wording of zamenstelling van het bedoelde adres, *geheel* vreemd aan *alles*, wat het in het leven riep, aan *alles*, tot in elke bijzonderheid toe. *Niets* deed ik, dan eenvoudig teekenen. Die het anders zegt en het volhoudt, moet als onwaarheidspreker worden gekenmerkt. Het kan niet anders.

»Wat overigens mijn haat »tegen Thorbecke" aangaat: ik haat, God zij gedankt, niemand; maar ik houd den heer Thorbecke wel voor een man, die Nederland geheel zou ten verderve gerigt hebben, indien hij nog langer aan het roer gebleven was.

»Daarom bestreed ik hem, naar mijn vermogen, en ik zal hem blijven bestrijden, zoolang ik leef; want de heer Thorbecke zal wel blijven, zoo als hij is.

»Is het duidelijk genoeg? Zoo niet: ik ben bereid veel duidelijker te spreken. »G. J. MULDER."

Men schrijft ons uit Veghel, 23 Januarij:

»Met zeer veel genoegen las ik in uw geëerd dagblad, *den Tijd* van Zaturdag 21 Januarij, het stuk uit Noord-Brabant; want het scheen dat er niemand in onze streken was, die de verdediging der Katholieken van dit gewest op zich nam, of althans die hatelijke en leugenachtige berigten, van tijd tot tijd aan de *Fakkel* of *Kamper Courant* opgezonden, eene wederlegging waardig keurde. Behalve eene kleine onnaauwkeurigheid in het zielental der Protestanten, hetgeen geene 100 kan bereiken, staat er in dit stuk nog abusivelijk vermeld Sleeswijk (1) hetgeen zijn moet Heeswijk, zijn de zaken, overigens in dit stuk vermeld, allezins naar waarheid opgegeven. Evenwel had de geëerde inzender er zeer wel kunnen bijvoegen, om te staven dat de zoo veel gerucht gemaakt hebbende zaak van Heeswijk geene de minste godsdienstige strekking had, dat zelfs hoog geplaatste R. K. geestelijken niet eens voor dergelijke baldadigheden zijn gevrijwaard geweest. Ik vermeen dus en wel met grond, dat soortgelijke zaken eerder aan nalatigheid van het politiewezen dan wel aan hatelijke godsdienstbedoelingen moeten worden toegeschreven. Doch waarom zoo lang verwijld bij eene zaak, die zoo nietig is, en waarvan zelfs de groote ophef door hatelijke en onverdraagzame, doch bij ons zeer goed bekende korrespondenten gemaakt, door weldenkende en zelven in de zaak eenigzins betrokkene Protestanten wordt verfoeid en veracht wordt? Handelde aldus onze R. K. geestelijken in andere provincien waar het meerendeel protestantsch is, en alwaar zij gedurig aan beleedigingen en versmadingen van allerlei aard bloot staan, men zou er wekelijks geheele kolommen van dagbladen mede kunnen vullen; doch waartoe zou het dienen dan om burgers tegen burgers door soortgelijke hatelijkheden te verbitteren en in het harnas te jagen.

»Sedert eenige dagen verkeerden wij hier algemeen in vreugde over de benoeming van den Hoogwaardigen heer B. J. van Miert, Pastoor dezer gemeente en Deken van het distrikt Helmond tot Kamerheer van Z. H. Pius IX, welke hooge onderscheiding aan Zijne Hoogwaardigheid om de uitstekende diensten aan deze gemeente bewezen en de bijzondere deelneming in het lot der armen, waarvoor alhier eene inrigting bestaat, die misschien de eenigste in hare soort is, en hoofdzakelijk strekt om het lot der armen door werkverschaffing te verbeteren, is verleend geworden. Deze onze vreugde werd niet weinig verhoogd door de bekrooning met het eeremetaal van onzen zeer geachten en verdienstelijken Medicinæ Doctor P. H. van den Bergh, wiens alom bekende kunde en onvermoeide ijver door de *Societé de Médicine* van Antwerpen op waren prijs is gesteld, en door eene keurig bewerkte zilveren medaille is bekroond geworden.

»Er heeft zich hier het gerucht verspreid, dat het getal van protestantsche ambtenaren onder onze katholieke bevolking zou worden vermeerderd door de verwacht wordende benoeming van den ontvanger, die, naar men zegt, protestantsch zal zijn. Het schijnt dat het protestantisme een vereischte is om in Veghel te kunnen worden geplaatst. Dit is onder anderen ook gebleken bij de laatste benoeming van een notaris. De gemeenteraad en de notabelste ingezetenen der gemeente hadden zich bij requæst tot den Koning gewend, ten einde op de benoeming van een Katholiek tot dezen post, die zoo veel vertrouwen vraagt, aan te dringen. Vruchteloos, 't moest een Protestant zijn! Ik betwijfel 't zeer of daarin wel een geschikt middel is, om sympathien voor de Regering en onderlinge verdraagzaamheid onder de gezindheden aan te kweeken. Als men de katholieke gemeenten met protestantsche ambtenaren vult, zonder ooit of althans zelden katholieke ambtenaren in protestantsche gemeenten te plaatsen, dan is daarin een zoo in het oog loopend bewijs van partijdigheid, dat het noodwendig tot ontevredenheid leiden moet."

(1) Deze drukfout is in de latere editie van ons bovenvermeld Nummer hersteld.

Wij vestigen de aandacht op het volgende merkwaardige berigt, voorkomende in den *Courrier de la Meuse:*

»De Hooge Raad der Nederlanden, kamer van burgerlijke zaken, heeft een vonnis gewezen van de grootste belangrijkheid ten aanzien der fabrieken van de kerken in het hertogdom Limburg.

»Onze lezers zullen zich herinneren, dat het hof en de regtbank van Maastricht, ondanks de pleidooijen van den heer Mr. Edm. van Wintershoven, advokaat der fabriek van de kerk van Wylre, tegen den heer M. Swart, raadsman van den genoemden l'Ortye, het beginsel had aangenomen, dat de kerkhoven, schoon van vóór 1795 aan de katholieke kerken in onze provincie behoorende, *het eigendom der gemeenten en niet der fabrieken* zijn.

»Die beslissing was in strijd met de ware beginselen, aangenomen in de goed gemotiveerde arresten der hoven van kassatie en van appel in België. Ten gevolge daarvan gaf de heer Mr. Edm. van Wintershoven, die vruchteloos had getracht de regtbanken van eersten aanleg en van appel te Maastricht te doen overeenstemmen met de Belgische regtspleging, den raad zich in kassatie te voorzien.

»Door voornoemd arrest heeft de Hooge Raad der Nederlanden, op grond van motieven in overeenstemming met het systeem der fabriek als eischeres, het arrest van het provinciaal Hof in Limburg verbroken en vernietigd, alsmede het vonnis van de regtbank van Maastricht, wegens schending van art. 1 van het besluit van 7 *Thermidor*, jaar IX en wegens verkeerde toepassing van het organiek dekreet van 30 December 1809. Die belangrijke regtskundige beslissing *verleent uitdrukkelijk het regt van eigendom aan de fabrieken*, en, binnen weinige dagen, zullen wij in staat zijn den tekst er van mede te deelen."

Heden ontvangen wij wederom eene telegrafische depêche uit Triëst met tijdingen uit Batavia, die tot 10 December loopen. Nopens de handelsbeweging behelst deze depêche het volgende:

Koffij vast; 3000 pic. pamanoekan zijn verkocht tot *f* 26 en 10.000 pic. Padang tot *f* 25.

Suiker. De omzettingen bestaan uit 1000 pic. Jacatra tot *f* 9¼, 3000 pic. ordinaire dito tot *f* 7¾ à 8¼ en 3000 pic. Java te Samarang te leveren tot 11¼ voor N°. 16, terwijl aldaar zijn gedaan 6000 pic. tot *f* 11 à 11¼ voor N°. 16. Te Soerabaija zijn 2000 pic. mooije stoomsuiker verkocht tot 11¾ voor N°. 16.

Van Rijst zijn omgezet 5400 pic. Romanonkan tot *f* 145 en 8100 pic. blanke Java tot *f* 120.

Peper. 200 pic. Lampong zijn gedaan tot *f* 19; tot *f* 18 blijven koopers.

Van Cassia Vera vonden 500 pic. koopers tot *f* 16¼ à 17¼.

Indigo met koopers tot *f* 3,80.

Arak mede met koopers; 200 leggers zijn omgezet tot *f* 40 en 300 legg. op levering tot *f* 42.

Van Gum Elasticum zijn 900 pic. gedaan tot *f* 38 à 40.

Vrachten. Suiker *f* 120, Rijst *f* 110

Aangekomen Schepen, vóór 10 Dec.: *Bezoekie*, Schaap, v. Rotterdam. - *Anna Maria Henriette*, Zeylstra, v. Amsterdam. (*N. R. C.*)

Z. M. heeft benoemd tot ridder der orde van den Nederl. Leeuw, C. F. Winter, Sr., translateur voor de Javaansche taal te Soerakarta, op het eiland Java.

Z. M. heeft tot rijks-archivarius, in plaats van wijlen Jhr. Mr. J. C. de Jonge, benoemd den heer R. C. Bakhuizen van den Brink, doctor in de letteren.

De heer L. F. d'Arripe is erkend als vice-konsul van Spanje en Parma te Amsterdam.

Z. M. heeft bepaald, dat de benoeming van den generaal-majoor G. Bakker, waarnemend kommandant van het leger in Nederlandsch Indie, tot generaal-majoor effektief, gerekend wordt te zijn ingegaan van den 13den Junij 1850, en dat op zijn verzoek hem op de meest eervolle wijze wordt verleend een ontslag uit Zr. Ms. militaire dienst, onder toekenning van pensioen.

Z. M. heeft bekrachtigd de benoeming van elk der navolgende burgemeesters tot sekretaris der gemeente, als: J. Koster, van Ooster- en Wester-Blokker; J. van Beusekom, van Kalslagen en van Leymuiden; A. Graaff, van Nieuwendam; H. Idema, van Opperdoes; T. van Asperen, van Petten; P. J. Schuyt, van Sloten; G. van Egmond, van Spaarndam; P. F. van der Steen, van Spanbroek; K. Zijp Mz., van Twisk, en J. L. van der Burch, van Zuid-Schalkwijk.

Bij het Departement van Finantien is ontvangen een bankbiljet van *f* 60, door een onbekende, zich noemende IJ IJ, ten behoeve van 's Rijks schatkist ingezonden.

In de residentie zijn aangekomen en aan het *hôtel de l'Europe* afgestapt de generaal-majoor Nepveu en de heer Homontoff, sekretaris van legatie bij het Russische gezantschap.

Men leest in den *IJsselbode*:

»Te Paderborn is de hondsdolheid, in weerwil der genomen maatregelen, zoo sterk toegenomen, dat men, sedert eenige weken, zich binnen die stad en hare omstreken niet meer veilig op straten of wegen begeven kan. Zoo werden den 20 December, binnen den tijd van anderhalf uur, niet minder dan 19 menschen door denzelfden dollen hond aangevallen en vreeselijk gebeten. Dien ten gevolge hebben de landraad en burgemeester, de gezamenlijken geneesheeren en veeartsen bijeengeroepen en hen over de beste middelen geraadpleegd om een einde aan deze onveiligheid te maken. De uitslag is geweest, dat het aanleggen van muilkorven, het langer vastleggen en andere gewone middelen, onder de bestaande omstandigheden, ontoereikend geacht zijn en er niets anders overbleef, dan op alle plaatsen, waar de ziekte zich in het laatste jaar vertoond had, alle honden gezamenlijk te dooden. Diensvolgens is het besluit genomen, de koninklijke regeering verlof tot het uitvoeren van dezen wel harden, maar voor de veiligheid noodzakelijken maatregel te vragen, en inmiddels alle honden aan de ketting te leggen en gedurende den tijd van zes maanden het loslopen te verbieden. ['t Is vreemd, dat bij de algemeene uitbreiding dezer vreeselijke epizotie ook in ons land nog Gemeenten gevonden worden, waar men het gevaar hier voor niet zooveel mogelijk door eene hondenbelasting wil tegengaan. Ook uit een staathuishoudkundig oogpunt zou zulk eene belasting zeer zijn aan te bevelen, daar ze de improduktieve uitgaven vermindert. Is het alleen ter wille van eenige groote heeren jagtliefhebbers, dat ze wordt achter gehouden? dan drukt ons de verantwoording voor hen die hiertoe medegewerkt hebben zeer zwaar!]"

Te Rotterdam ziet men wederom onderscheidene stoomschepen op den Maasstroom. Het is te hopen dat de binnenl. vaartuigen mede spoedig hunne beurten zullen hernemen, opdat handel en vertier in onze koopstad herleve.

Te Dort en Hellevoetsluis heeft de gemeenteraad besloten de gewone jaarlijksche kermis niet af te schaffen.

De Tweede editie der *Amsterdamsche Courant* bevat onderstaande telegrafische berigten:

LONDEN, 25 Jan. De *Times* van heden morgen is, met betrekking tot de Oostersche quæstie, zeer vredelievend. De heer Brunow, Russisch gezant te Londen, is niet teruggeroepen. Men vermeent dat keizer Nicolaas ophelderingen vraagt, ten einde eerst daarna zich te verklaren. Er bestaat hoop op behoud van den vrede.

KARLSRUHE, 24 Jan. De kamers hebben gisteren de adressen van antwoord op de troonrede aan den prins-regent overhandigd. Met betrekking tot de kerkelijke geschillen geven de beide kamers de getuigenis van de onwrikbare gehechtheid der bevolking en verklaren dat zij het zekere vertrouwen hebben op eene minnelijke schikking, waarbij de waardigheid en de regten der kroon zullen worden gewaarborgd.

Een dagblad van Douai deelt eene niet onaardige bijdrage tot de vertellingen nopens de nieuwjaarsbezoeken mede. Een heer was op nieuwjaarsdag met zijne echtgenoote reeds in zijn rijtuig gezeten, toen hij bemerkte dat hij visitekaartjes vergeten had; hij zeide daarop tot zijnen lakei, die eerst kort in zijn dienst was, ze op den schoorsteen in de eetzaal te gaan halen en ze bij zich te houden, ten einde ze daar af te geven waar hij daartoe last zou geven. Na verloop van eenigen tijd vroeg de heer aan zijnen bediende, of hij nog visitekaartjes had? »Mijnheer," antwoordde deze, »ik heb nog over ruiten-heer, harten-zes en klaver-aas." De nieuweling had speelkaarten in plaats van visitekaartjes genomen.

NIJMEGEN, 23 Jan. Het water in de rivier de Waal thans sterk weg vallende, zoo opent zich de groote sluis van den polder-cirkel van de Ooij, waaruit het water op gister bij het opengaan der sluis donderend met een verval van 10 voet kwam uitstorten. De uitwatering dier sluis wordt 's winters wel tot nood of schuilhaven gebe-

zigd en dezen winter had zich daar de sleepboot de Hercules, een lomp gevaarte van de Nederlandsche stoomboot-maatschappij, gelegd en op gister het gevaar ziende naderen, konde men de boot door het ijs niet bergen. Eensklaps breekt de sluis los en overstelpt de boot welke dwars voor dezelve lag; de dikste kabels en kettingen knakten als katoen; de boomen eener naburige werf waaraan de boot vastlag werden als gras uit den grond gerukt en men vreesde gedurig de boot te zien omslaan, daar zij bij het vreesselijk slingeren tot over de boorden onder water ging. Geen kans is er op, om de boot uit het geweld van het water te krijgen, daar zij losgaande, ten onderste boven gaat.

Men is er echter in gelukt de boot met tien ijzersterke kabels vast te leggen hoewel het geweld eerder vermeerdert dan vermindert. Deskundigen beweren dat er van de boot niets zal teregt komen. Met angst ziet men den afloop te gemoet.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 Jan. Op grond van het artikel der half-officieele *Preuss. Corr.*, houdt men het er nu weder voor, dat de Russische gezanten niet uit Parijs en Londen zullen worden teruggeroepen, en dat de Czaar het binnenloopen der vereenigde eskaders in de Zwarte Zee niet zal opnemen als een *casus belli*, ja zelfs dat hij niet ongenegen was een gunstig oor te leenen aan de belangen van Pruissen en Oostenrijk, betreffende de voorstellen der Weener konferentie. Evenwel kan men nog geenszins bepalen, in hoeverre het in dit artikel gestelde eenige officieële zekerheid heeft.

Wat de jongste pogingen van Oostenrijk en Pruissen aangaat, om den Czaar tot het schikken der zaak over te halen, ook te Parijs was zulk een gerucht in omloop, reeds voor dat de inhoud van het Pruissisch blad er bekend was. Volgens dit gerucht zouden genoemde Duitsche mogendheden uitdrukkelijk verklaard hebben, dat zoo de Czaar bleef weigeren om tot de hem gedane voorstellen toe te treden, zij genoodzaakt zouden wezen tegen hem partij te trekken, en Frankrijk en Engeland tot aan het uiterste te volgen.

In weerwil echter van alle vredelievende geruchten van Duitsche zijde, hoort men van niets anders spreken dan van toebereidselen ten oorlog, die in Frankrijk en Engeland niet minder dan in Rusland worden gemaakt.

— In de jongste tijdingen, door de *Patrie* medegedeeld, leest men het volgende:

De laatste korrespondentiën uit Weenen, vermeldende den overtogt der Russen van den Donau bij Silistria, moeten als zeer onnaauwkeurig beschouwd worden, want latere tijdingen spreken alleen van een overtogt, beproefd door de Russen ter hoogte van Rostock. Deze plaats moet in handen der Russen zijn gevallen. Bijzonderheden blijven echter altijd nog ontbreken.

Men wil dat de Turken den 10, 11 en 12 dezer nieuwe voordeelen bij Kalafat hebben behaald. Omer Pacha, die steeds verwacht, dat zoodra vorst Gortschakoff zal aangekomen zijn, er eene beslissende slag zal geleverd worden, heeft daarom begrepen nieuwe aanvallen te moeten doen ten einde de krijgsmagt der Russen te breken en te verstrooijen.

— Men leest in het *Journal des Débats:*

»Heden ontvangen wij over Triëst brieven van Konstantinopel dd. 9 Januarij.

»Zij berigten ons dat het postschip van Trebizonde te Konstantinopel Vrijdag 6 dezer aangekomen, de vereende vloten ter hoogte van kaap Kerembé had ontmoet, zeilende in de beste orde, en haren koers naar het Oosten rigtende door een gunstigen wind voortgestuwd. Men meldt ons den dag noch het uur dier ontmoeting, maar men kan niet vermoeden dat zulks later zij geweest dan in den namiddag van den 5.

»En, aangezien de vloten in den ochtend van den 4 zijn vertrokken, moeten zij om den 5 de hoogte van kaap Karenbé (tachtig mijlen van Konstantinopel en bij de veertig mijlen van Sinope) te hebben kunnen bereiken, door weder en wind bijzonderlijk zijn begunstigd geweest. De middelbare snelheid harer vaart zou uitkomen op meer dan zeven zeemijlen in het uur *(meer dan tien kilometers)* eene snelheid als buitengewoon te beschouwen voor eene, in meer dan veertig zeilen en in vaartuigen van zeer verschillende soort en grootte bestaande oorlogsvloot.

»Men heeft intusschen het gerucht verspreid, dat twee tot de geallieerde vloot behoorende schepen door het slechte weder en met avarij genoodzaakt waren geweest naar den Bosphorus terug te keeren; onze korrespondenten verzekeren ons echter op stellige wijze, dat dit nieuws verzonnen is.

»Konstantinopel geniet de volmaaktste rust; er wordt nogtans gesproken van nieuwe oneenigheid in het ministerie.

»Het eerste regement Christen kozakken van den Griekschen ritus, door Zadyk-Pacha (Chaikowsky) opgerigt, heeft den 10 de hoofdstad moeten verlaten, om zich bij het hoofdkwartier van Omer-Pacha te Chumla te voegen. Een aantal Bulgaren heeft dienst in dat regement genomen, waarvan de soldaten meermalen in twist zijn geraakt, alvorens Konstantinopel te verlaten, met hunne geloofsgenooten, de matrozen van de Hellenische schepen, ten anker in den Gouden Hoorn. Het is het eerste Grieksche korps, dat onder den standaard van den Sultan geschaard is in dezen, naar het zeggen van het Russische gouvernement, ter bescherming der Grieksche godsdienst gevoerden oorlog; het is niet te verwonderen, dat het verschijnen van zijne met het wit kruis prijkende vlag levendig de gemoederen getroffen heeft.

»Men bevestigt ons de terugkomst van het Engelsche stoomfregat, dat met de nota der Engelsche en Fransche admiraals naar Sebastopol was gezonden. Den 3 is het aangekomen, doch slechts onzekere geruchten zijn omtrent het antwoord van den Russischen admiraal uitgelekt. Het geloofwaardigste en waarschijnlijkste wat wordt verhaald is, dat de admiraal zich zou bepaald hebben zijne verbazing te betuigen over die onverwachte mededeeling, daarbij zeggende, dat hij niet begreep wat men van hem wilde, wijl Rusland slechts met Turkije in oorlog was en zich overigens niet verpligt achtte de gedragslijn te doen kennen, welke hij voornemens was in die omstandigheid te volgen."

— Men leest in den *Constitutionnel:*

In eene korrespondentie uit Petersburg vinden wij het een en ander over de houding van den Czaar, bij het vernemen van het binnenloopen der eskaders in de Zwarte Zee. Hij moet zeer kalm zijn gebleven.

Des avonds toen hij zich in het midden bevond zijner hovelingen, lieden van den hoogsten rang en hoofd-officieren, moet hij na melding gemaakt te hebben van de kennisgeving van het binnenzeilen der eskaders in de Zwarte Zee, gezegd hebben:

»Wanneer men Rusland den krijg aanbiedt, neemt Rusland hem altijd aan; het zou rouw kunnen dragen over een vloot, maar niet over de nationale eer. Ik was voorbereid op den maatregel door Frankrijk en Engeland genomen, en reeds zijn alle bevelen, met het oog op die gebeurtenis, vooruit gegeven; want de traktaten zijn er door geschonden en ontslaan mij van de verpligting om ze na te leven."

Het schijnt inderdaad zeker, dat hij aan vorst Mentchikoff gevraagd heeft, of hij het tegen de geduchte eskaders zou kunnen uithouden. De voormalige gevolmagtigde thans groot-admiraal te Sebastopel moet geantwoord hebben: »Overwinnen of uithouden en sterven tot den laatsten, ja." Dat antwoord gehuld in den trotschen toon van de rol die deze persoon speelt, is genoeg om allen twijfel weg te nemen.

— De baron Fagel, sedert veertien jaren gezant van Z. M. den Koning der Nederlanden bij het Fransche hof, heeft een afscheidsgehoor bij den Keizer gehad, zijn opvolger, de heer Lightenvelt is tegelijkertijd ten hove ontvangen. Ook de buitengewone gezant der vereenigde Staten van Amerika is op denzelfden dag voorgesteld. Onmiddellijk na de audientie zijn alle drie de heeren aan de Keizerin geprezenteerd.

De nieuwe Noord-Amerikaansche en Nederlandsche gezanten zijn in een hof-rijtuig en met de gebruikelijke plegtigheden naar de audientie geleid.

MADRID, 19 Jan. De volgende cirkulaire is aan de gouverneurs der provincien, door den chef van het kabinet gezonden:

»Sedert eenige dagen worden uit deze hoofdstad naar de provincien proklamatien, gedrukte stukken, lithographien en geschriften gezonden, met het doel de algemeene denkwijze, door kwaadwillige aantijgingen van allerlei aard, omtrent den gang van het gouvernement te verontrusten. Tracht dergelijke opruijingen tegen te gaan door de middelen die de wet u aan de hand geeft en wel met de grootste strengheid; brengt tevens uwe onderhoorigen aan het verstand, dat men den konstitutionneelen troon en het stelsel der vertegenwoordiging niet steunt door dergelijke ongeoorloofde en misdadige handelingen, gerigt tegen een gouvernement die erkend heeft en blijft erkennen, dat zijn eerste pligt is die beide zoo geheiligde voorwerpen te handhaven en te bevestigen.

Op bevel harer Majest. enz. »SAN-LUIS."

ENGELAND.

LONDEN, 24 Januarij. Sir John Heathcote zal waarschijnlijk als parlementslid voor de universiteit Oxford gekozen worden. Sir John Pakington, voormalig minister van koloniën, is aangezocht geworden om zich als kandidaat te stellen, doch deze heeft zulks van de hand gewezen. Na hem hebben de markies van Blandford en anderen hetzelfde gedaan. De orthodoxe partij is niet zeer gesteld op sir J. Heathcote, die een aanhanger is van den heer Gladstone en verdacht wordt gehouden van puseysmus; doch deze heeft een brief geschreven, waarin hij te kennen geeft, dat hij zich onder de oppositie zal scharen, en dat hij niet al de gevoelens van den heer Gladstone deelt.

De tories en de orthodoxe partij zullen dus tegen wil en dank dezen kandidaat moeten kiezen, willen zij niet eene nederlaag bij de stemming lijden. Van den anderen kant gelooven de puseyisten en de partij van de heer Gladstone, eene groote overwinning behaald te hebben door voor de universiteit te Oxford twee leden, die hunne gevoelens toegedaan zijn, te zien optreden.

De tijdingen uit Bombay loopen tot 29 December. In Rongoon is eene uitgebreide zamenzwering mislukt. Dost Mahommed is bij Candahar gekampeerd. Er hebben groote troepen verzendingen naar Buschir plaats, dat door een Engelsch korvet geblokkeerd wordt. Een Engelsche schoener en stoomboot zijn naar de golf van Perzië gezonden. De Rajah van Nagpore is overleden zonder erfgenamen na te laten; de Engelschen hebben dat grondgebied bezet.

Uit Sanghae wordt gemeld, dat er de gevechten nog altijd voortduren.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 23 Jan. De nota der Deensche regering betreffende hare onzijdigheid in de bestaande verwikkelingen wordt aldus in de *Zeit* besproken:

»Tot dusverre is eene soortgelijke officiele verklaring van Zweden niet bekend geworden; men weet slechts uit enkele mededeelingen, dat de regering van Koning Oscar, voor het mogelijke geval van eenen oorlog, insgelijks eene neutrale houding denkt te bewaren, en dat aan den Rijksdag voorstellen zijn gedaan, die in verband staan met eene uitgestrekte wapening der kust en der vloot. De Zweedsche troonrede sprak reeds den 24sten November van den pligt der regering om de verdedigingsmiddelen op eenen voet te brengen, geschikt tot het verzekeren van de *onafhankelijkheid* des koningrijks. Laatstelijk heeft men uit Stockholm gemeld, dat aldaar »ontevredenheid" heerscht, omdat zich in de regeringskringen en in de half-officiele bladen eene overhelling naar de zijde van Rusland zou openbaren.

»De waarheid van dit berigt willen wij in het midden laten. Voorloopig is het niet te onderstellen, dat Denemarken zijne neutraliteits-verklaring zou hebben gedaan, zoo het niet vooraf de zekerheid had erlangd, dat ook Zweden van zins is eene neutrale politiek in acht te nemen. Want de Scandinavische rijken worden door hunne geografische ligging van zelf tot eene overeenstemmende politiek tegenover de gebeurlijkheden der naaste toekomst genoopt. Bovendien is het ook moeijelijk te begrijpen, dat Zweden, bij de oogenblikkelijke gesteldheid van Europa, zijn belang beter zou kunnen behartigen dan door het uitsteeken eener neutrale vlag. Eene werkdadige inmenging van Zweden in een uitbarstenden oorlog tusschen Rusland en de Westersche Mogendheden *ten voordeele van Rusland*, zou met de geheele geschiedenis van het Noordsche Schiereiland zoo zeer in strijd zijn, dat men al zeer afdoende bewijzen zou moeten hebben, om aan zulk eene bedoeling der Zweedsche regering te gelooven. Hoe dit zij, in ieder geval zal de Deensche verklaring ook Zweden spoedig noodzaken om zich definitief te verklaren.

»Zoo lang de oorlog in het Oosten eene lokale kleur behoudt, zoo lang de strijd *alleen* tusschen Rusland en Turkije gevoerd wordt, is aan de verklaarde houding van Zweden en Denemarken, als ten eenen male van het oorlogstooneel verwijderd, weinig gelegen. Maar van groot gewigt wordt de houding van die twee Staten, zoodra de oorlog zich verder uitstrekt en Engeland en Frankrijk in openbare vijandelijkheden tegen Rusland brengt. Of dit geval plaats zal hebben, weet men niet; men kan zich echter niet ontveinzen dat er eenige waarschijnlijkheid voor bestaat..... In dat geval zouden Zweden en Denemarken aan Engeland en Frankrijk den toegang tot de Oostzee, aan Rusland dien tot de Noordzee kunnen versperren, evenwel zoo min het een als het ander zonder zich zelve aan de uiterste gevaren en de gevoeligste verliezen bloot te stellen. Denemarken heeft in zijne geschiedboeken de treurige herinneringen van 1801; zijne thans uitgevaardigde neutraliteits-verklaring zal het, hoe ook de loop der zaken wezen moge, voor dergelijke rampen kunnen bewaren.

»Dat Zweden het voorbeeld van Denemarken zal volgen, daaraan valt naauwelijks te twijfelen. De wensch zoowel als de behoeften des lands zullen het daartoe doen besluiten, al mogt ook, hetgeen bijkans ongeloofelijk schijnt, in de hoogere regeringskringen eene overhelling naar werkdadige deelneming aan den oorlog bestaan.

»Het gewigtigste gevolg der Noordsche neutraliteit zou zijn het *openblijven van den Sond* voor de oorlogvoerende mogendheden en het omringen der Oostzee met neutrale kusten, uitgezonderd natuurlijk de Russische. Het is niet te ontkennen, dat door deze neutraliteit en hare gevolgen de neutraliteit van Pruissen een nog hechteren grondslag erlangt."

KEULEN, 24 Jan. Men schrijft uit Heidelberg:

Toen voor eenigen tijd de half officieele *Badische Landesztg.*, bij gelegenheid der vermelding van de met den HW. bisschop van Maintz aangeknoopte onderhande-

lingen aan de buitenl. pers den welgemeenden raad gaf (de binnenlandsche behoefde zulk een raad niet!) zich voor het vervolg in het bespreken der bestaande staats-kerkelijke botsing, tegenover het Badensche ministerie zoo veel mogelijk te matigen, mogt men verwachten dat hetzelfde ook door de regeringspartij in woorden en werken zwijgend zou worden in acht genomen. Daarvan zijn echter tot hiertoe nog geene sporen gezien. Niet alleen dat het hier verschijnend dagblad, schier dagelijks eene bloemlezing geeft van min of meer grove of fijne schimpen op de Katholieken (gewoonlijk uit het *Frankf. Journ.* of den *Schwäb. Merk.* overgenomen) die derwijze langzamerhand ook de »onverschillige" katholieken tot verbittering drijven, maar tevens wordt de *vervolging van sommige personen* ijverig voortgezet. Eenige dagen geleden werd aan de burgemeesters der landgemeenten het bevel gezonden op de predikatien der katholieke geestelijken en de verspreiding van katholieke vlugschriften een waakzaam oog te houden.

Een waar genot voor een protestantsch burgemeester zulk een opzigt over katholieke geestelijken te mogen houden! Welk eene blijdschap voor de Protestanten over die van hoogerhand goedgekeurde verdrukking hunner gemeentegenooten! Men moet in de dorpen er bij tegenwoordig zijn geweest om de gevolgen van zulk eene handelwijze te kunnen berekenen. Maar daaraan storen zich de ambtenaren niet, die slechts naar goedkeuring der overheid haken. Wat meer is! Eenige geestelijken hebben het verzoek gedaan, ten einde niet bloot te staan door een protestantsch lid van den gemeenteraad bespied en aangeklaagd te worden, dat een door het opperambt gezonden gendarm hunne predikatien bezoeke en er van verslag geve! Dit werd toegestaan, maar wijl de gendarm waarschijnlijk geen tijd had om 's ochtends ter Kerk te gaan, ondervroeg hij (in een ons bekend geval) de des zondags avonds verzamelde nachtwachts van het dorp, wat de Pastoor des ochtends gepredikt had. — Het huis van een katholiek lid der gemeente werd doorzocht of er vlugschriften waren, en toen men er geen vond, de ziek te bed liggende vrouw des huizes ondervraagd omtrent de predikatie, die zij niet gehoord had.

Te Heidelberg werd (naar men zegt op aanklagte van een in het jaar 1849 zwaar verdachten Duitsch katholieke) het huis van een braven en argloozen burger van onder tot boven doorzocht, doch toevallig noch vlugschriften noch herderlijken brief gevonden. De vermoedelijke reden dier nasporing was, dat men van uit een naburig huis, meermalen een Katholieken geestelijke de woning had zien in- en uitgaan, die aldaar een zieke bezocht. Voorwaar, zoo ver als in ons land is de willekeur der politie in een »konstitutioneel" land nog niet gedreven. Komen soms klagten wegens dien toestand tot het oor van den minister, dan antwoordt men gewoonlijk dat zulks niet het doel der regering is; maar aan wie anders dan aan de regering behoort het, kennis te nemen der handelingen van de ambtenaren?

— Baden, 20 Jan, De Deken en stadspastoor alhier, is op morgen onder bedreiging van suspentie voor het domkapittel te Freiburg ontboden, om zich te verantwoorden, dat hij tot hiertoe zich niet openlijk tegen de regering verzet heeft. Zóó schrijft *de Schwäb Merkur.* [De oproeping luidt stellig niet zoo.]

BELGIE.

BRUSSEL, 24 Jan. Men heeft gemeld dat binnen weinige dagen de Prins van Chimay alhier werd terug verwacht. Wij vernemen integendeel, dat de Prins van Chimay nog eenige weken te Parijs zich zal ophouden.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 25 Januarij.

BEVALLEN (23 Jan.): S. C. van der Weijden, geb. van den Broeke, D. — (24 Jan.): A. M A. G. Borghols, geb. Molling, D.

OVERLEDEN (21 Jan.): E. C. Martens, geb. Halbach, 34 j. L. M. Bruijnesteijn, geb. Schreuder. - M. Kust, wed. J. F. Göttman, 88 j.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 24 Jan. Heden werden verkocht 39 vaten Tabak, per *Richard Anderson.*

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 25 Januarij.

Rogge tot verlaagde prijzen met meer handel, verkocht: 116 ℔ N. Arh. *f* 326; 117 ℔ O. Gedroogde *f* 328; 115 ℔ dito *f* 320; 114 ℔ dito *f* 323; 116, 118 ℔ Odessa *f* 324, *f* 330; 123 ℔ Pruissische *f* 370.

De overige Granen zonder handel.

Op 9 vaten Olie in April ek. 70½; Sept. 65 £. *Lijnzaad* een doen: 103/4 ℔ Archangel *f* 290, 107/8 ℔ *f* 315. *Raapolie* op 6/w. *f* 40¼; Vliegend *f* 39; 4° Mei ek. *f* 38¾; Sept. *f* 36¾; Oct. *f* 37. 6¾; Nov *f* 38¼, 7; Dec. *f* 37¼. *Lijnolie* op 6/w. *f* 31¾; Vliegend *f* 30½. 1°. Maart *f* 31; April *f* 31¼; Mei *f* 31½. *Hennepolie* op 6/w. *f* 39¼; Vliegend *f* 38.

SCHIEDAM, 24 Jan. Rogge. 146/2 ℔ Pernau *f* 370 kt.

LONDEN, 23 Jan. *Suiker. Ruwe.* In Vreemde soorten zonder prijsverandering met weinig omgang. *Geraffineerd.* Met eenige koopers in Chrushed voor uitvoer tot volle prijzen.

Koffij. Native Ceylon zonder prijsverandering met eenige vraag voor consumtie. Vreemde soorten vast.

Thee. Met weinig zaken.

Talk willige markt en vaste prijzen. Petersburger 65 s. in loco.

Granen. Vreemde Tarwe was grif te verkoopen tot eene prijsverbetering van 1 a 2 s. Garst gevraagd zonder prijsverandering.

LIVERPOOL, 21 Jan. *Katoen.* De markt bleef zeer vast. Verkocht 5000 balen.

BORDEAUX, 21 Jan. *Voorloop.* 8/6 blijft op fr. 202 voor dadelijk.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			24 JAN. 4 u. gebl.	25 JAN. 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	pCt.	58⅝	59	à	59⅝	59⅝
Dito Dito	3	"	69¼	70⅝	"	70½	
Dito Dito	4	"	87¼	88	"	88⅜	88⅝
Amortisatie	3½	"			"		
Handel-Maatschappij	4½	"			"		
Haarlemmermeer	5	"			"		
O. I. Leening 1844	4	"		88	"		
Aand. Arnh. Spoorweg	4½	"			"		
Dito Hollandsche dito					"		
Obligatiën	4½	"			"		
België, Certifikaten	2½	"			"		
Dito	4½	"			"		
Dito *Rothschild*	2½	"			"		
Frankrijk, Certifikaten	3	"	61½		"		
Rusl., bij *Hope en Co.*	5	"	100¼	100¾	"	101	
Dito Ao. 1828—1829	5	"	100	100¾	"		
Inschr. op 't Grootboek	6	"			"		
Dito Certifikaten	6	"		68	"	69	68
Certifikaten te Hamburg	5	"			"		
Negot. 1831 en 1833	5	"		90½	"		
Negot. 1840	4	"	83½	84	"		
Dito *Stieglitz*	4	"	82½		"		
Dito Nieuwe	4	"			"		
Nieuwe Engelsche	4½	"	88½	89¼	"		
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1	"	18½	19	"	19½	19
Nieuwe	3	"			"		
Binnenlandsche	3	"	84¾	36⅛	"	36½	36⅜
Cert. Coup. Sp. Com.			$4\frac{1}{16}$	$4\frac{5}{16}$	"	$4\frac{5}{16}$	
Amortisable Schuld			4		"		
Portugal, te Londen	3	"	83	33½	"	34⅝	34⅛
Dito Uitgestelde					"		
Weener Bank	5	"			"		
Dito	4	"			"		
Metalliek 1816—1852	5	"	63⅝	66¾	"	67½	
Dito 1847	2½	"	83	34¾	"	35	
Dito 1851 en 1852	2½	"	83	34¾	"	35	
Dito 1849	5	"	80½	83	"	84	83¼
Dito Letter B	5	"	80½	83	"	84	83¼
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*					"		
Dito 250 dito 1839					"		
Naples, Cert. bij *L. en B.*	5	"					
Polen, Obligatiën	4	"			"		
Aandeelen 1835					"		
Dito met Loting fl. 500					"		
Sardinië, te Londen	5	"			"		
Denemarken, dito	5	"			"		
Peru, dito	4½	"	62		"		
Grieken, te Londen	5	"			"		
Philadelphia, bij *Hope en Co.*	5	"			"		
Dito te Londen	6	"			"		
Dito Bank			3⅝	3¾	"		
Louisiana, te Londen	5	"			"		
Brazilië, te Londen 1824	5	"	90	91	"		
Dito 1843	5	"			"		
Grenada, dito à £ 100	2½	"		18	"		
Dito Uitgestelde			$6\frac{5}{16}$	6⅜	"	6⅞	
Ecuador					"		
Mexiko, te Londen £ 100	3	"	21⅞	$22\frac{5}{16}$	"		
Dito Onbepaalde	3	"	21⅝	22¼	"	22½	
Venezuela, te Londen	3¾	"			"		
Dito Uitgestelde	1	"			"		

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

De handel was heden buitenwoon levendig en er waren bijna geen fondsen ter markt, zoodat men verpligt was aanzienlijke hoogere prijzen te besteden, de meeste fondsen sluiten 2 à 2½ pCt hooger en Oostenrijksche cirka 5 pCt. boven de slotkoersen van gisteren, Spaansche 1 pCt., Russen en Mexikanen sluiten echter 1 à 1½ pCt. hooger.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 55⅝	Livorno	2/m.	*f* 38⅝
»	zigt	» $55\frac{5}{16}$	Napels	»	» 81½
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg	»	» 1.83
»	½/m.	» 55⅜	Weenen	6/w.	» 28
Madrid	3/m.	» 242	Augsburg	»	» 35⅝
Cadix	»	» 242	Frankfort	»	» 98¾
Seville	»	» 239	Hamburg	2/m.	» $35\frac{3}{16}$
Bilbao	»	» 240	»	zigt	» $35\frac{7}{16}$
Lissabon	»	» 40¾	Londen	2/m.	» 11,55
Porto	»	» 40¾	»	zigt	» 11,60
Genua	2/m.	» 45½	Rotterdam		» ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 24 Jan. Belg. leen. 2½ pc. 49, 1840, 1842 4½ pc. 88¾, 1852, —; Spanje 1—3 pc. 18¼; Binnenl. 3 pc. 35½; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 67½

PARIJS, 24 Jan. Fransche 3 pc. 69.—; 4½ pc. 97 25; 3 pc. Spanje 35; id. 1 pc. —; 4½ pc. België —; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom. Leening 1850 90.

LONDEN, 24 Jan. Consols 89¾ a —; 3 pc. Spanje buitenl. 38 a —; 1 pc. dito 18½ a —; Comité-Bewijzen 3¼ a —; Passive 3¾ a —; Rusl. 5 pc. 102 a —; 4½ pc. dito 84 a —; Holl. 4 pc. 88½ a —; 2½ pc. 59½ a —; Braz. 95 a —; Peru 4½ pc 64 a —; Gren. uitg. 6¼ a —; id. werk. 18 a —; 3 pc. Mexiko 22 a —; 4 pc. Portugal 36 a —; Ecuador 3¾ a —; Wissel op Amst 11.15½; Weenen 3/m. —.—; Hamburg 3/m. —.—.

WEENEN, 24 Jan. Met. 5 pc. 91⅛; id. 4½ pc. 80⅝; Bank-Aktien 1320; Wissel op Londen 12.15, Amst. —; Parijs 148; Goud —; Zilver —.

BERLIJN, 24 Jan. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 88⅛p.

HAMBURG, 24 Jan. Spanje 3 pc. 33⅝; id. 1 pc. 17⅝; Sardinië 5 pc. —; Wissel op Londen 3/m. —; Amst. —.—; Weenen —.

FRANKFORT, 24 Jan. Met. 5 pc. 67⅝; 3 pc. Spanje binnenl. 35; id. 1 pc. 18⅛; Wissel op Londen 3/m. ——; Parijs —; Amsterdam ——.

SCHEEPSTIJDINGEN.

CONSTANTINOPEL, 9 Jan. Het schip Geertruida Hendrika, kapt. Voorzee, is alhier, na ongeveer 40 dagen bij Sulma gelegen te hebben, met zware schade aan den bodem en aan de lading uit zee teruggekomen. Het schip President van Buren, kapt. J. J. Cramer, van Amsterdam naar Odessa, is alhier met zware schade binnengeloopen, zijnde in de Bosporus aangezeild, de lading is waarschijnlijk beschadigd.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 24 Jan G. E. Doornbos, Alida Willemina, Batavia.
HELVOET, 23 Jan. J. A. Muller, de Leeuw, Akijab, l. v. Plijmouth.
BATAVIA, 7 Dec. A. Schaap, Bezocki, Rotterdam.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 25 Januarij in lading naar:

Manheim	A. Banduin, Urania.
Ludwighaven, Manheim & Heilbron	J. B. Hanlein, Delphin.
Dusseldorp	A. Grenshauser, Erbherzog Johan.
Rijnhoogte	KEULEN 23 Jan. 3 vt. 10 dm.

Advertentiën.

LINNENS en KATOENEN.

De ondergeteekende beveelt door deze zijn **MAGAZIJN** van **witte Linnens en Gordijnlinnens**, alsmede van **witte en ongebleekte Katoenen** meer en meer aan, welke in alle soorten, breedtens en kwaliteiten, zoo bij de El als bij het Stuk, *tegen de minste prijzen* bij hem zijn te bekomen, kunnende men op solide goederen en behandeling rekenen.

(3662) Singel over de Appelmarkt, No. 87

Een Jong Mensch van fatsoenlijke familie, 20 jaren oud, goed kunnende schrijven en rekenen en met de *Fransche Taal* en het *Italiaansch Boekhouden* bekend, zag zich gaarne tegen primo April of eerder op een **Kantoor** geplaatst, kunnende de beste getuigenissen produceren.

Hierop reflecteerende, vervoege men zich met *franco* brieven, onder de lett. D. A. aan het Bureau dezer Courant.

(3661)

(3663) In een der hoofdsteden van Overijssel, wordt gevraagd in eene **Kruideniers- en Tabaks-Affaire** een **WINKELBEDIENDE**, met de affaire bekend, van de R. C. Godsdienst.

Tevens is er gelegenheid tot plaatsing van een **Leerling**, niet beneden de 15 jaren, tegen vergoeding van kost en inwoning. Adres onder Letter D. G. bij den Boekhandelaar J. M. W. WAANDERS te Zwolle. Brieven *franco.*

Verkrijgbaar bij C. L. VAN LANGENHUYSEN:
Verschillende Soorten van

VORMPLATEN,

alsmede:

CATECHISMUS van het H. VORMSEL, waar achter de Gebeden, die onder het toedienen van dit H. Sacrament uitgesproken worden en Gebeden voor en na het ontvangen daarvan gewoonlijk zijn. Prijs *f* 0.7½

KATECHISMUS over het H. Sacrament des Vormsels, getrokken uit den Grooten Katechismus van den beroemden Couturier . . . . . . *f* 0.15

Herinnering aan het H. VORMSEL, Gebeden Oefeningen en Vermaningen voor en na het ontvangen van dit H. Sacrament. . . . . *f* 0.10

Verschillende Jaargangen van het ROOMSH CATHOLIJK MAGAZIJN, ter verbreiding van Nutige Kundigheden. In plaats van *f* 5.00 per jaargangt *f* 1.00 met platen.

Bovenstaande werken leveren eene aangename, nuttige en godsdienstige lectuur op, zoo wel voor volwassenen als voor de jeugd, terwijl de prijs zeer gering is.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.